

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/177/2018
Identifikačné číslo spisu: 2216209762
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Dušan Čimo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2216209762.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, proti žalovanému B. M. trvale bytom v Z., o zaplatenie 2.917,56 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp.zn. 11C/167/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 23. apríla 2018 sp.zn. 23Co/379/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. V danom spotrebiteľskom spore sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala plnenia zo zmluvy o úvere.
2. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 25. januára 2017 č.k. 11C/167/2016-50 v spojení s opravným uznesením z rovnakého dňa č.k. 11C/ 167/2016-56 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi 2.729,58 € s ročným úrokom z omeškania vo výške 5% od 27. februára 2016 do zaplatenia, a to do 3 dní; vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania v rozsahu 86% s tým, že o výške náhrady bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vyššieho súdneho úradníka.
3. Na odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiam o zvyškovom zamietnutí žaloby a o trovách konania Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 23. apríla 2018 sp.zn. 23Co/379/2017 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil a žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.
4. Proti takémuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. c/ Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení zákona č. 87/2017 Z.z. a dnes už i zákona č. 350/2018 Z.z., ďalej len „C.s.p.“). Podľa jej názoru napádané rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

5. Žalovaný dovolací návrh nepodal.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie, prečo bol namieste takýto postup (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) uvádza nasledovné :

7. Žalobkyňa vyvodzuje prípustnosť jej dovolania z § 421 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (v tomto konkrétnom prípade inak z písmena c/ citovaného ustanovenia).

8. Podľa § 422 ods. 1 C.s.p. však dovolanie podľa § 421 ods. 1 (C.s.p.) nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Podľa § 422 ods. 2 C.s.p. potom na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

9. Na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 6. júna 2019, bolo prijaté uznesenie, v zmysle ktorého bolo v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky (ako R 29/2019) uverejnené uznesenie najvyššieho súdu z 24. júla 2018 sp.zn. 6 Cdo 80/2017 s touto právnou vetou: „Znížený majetkový cenzus (§ 422 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku) sa v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ“. To znamená, že ak je dovolateľom neúspešný dodávateľ, vzťahuje sa na prípustnosť jeho dovolania ustanovenie § 422 ods. 1 písm. a/ C.s.p.

10. Na právnych záveroch vyjadrených v práve uvedenom rozhodnutí spočívajú aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu (1 Cdo 124/2018, 4 Cdo 186/2018, 5 Cdo 139/2018, 6 Cdo 125/2018, 6 Cdo 148/2018, 7 Cdo 181/2018, 7 Cdo 207/2018, 7 Cdo 240/2018, 7 Cdo 279/ 2018, 7 Cdo 48/2019).

11. Vec prejednávajúci senát, stotožňujúci sa s interpretáciou § 422 ods. 1 a 2 C.s.p., podanou v judikáte R 29/2019, konštatuje, že v prejednávanej veci je predmetom dovolacieho konania časť istiny 187,98 € (2.917,56 - 2.729,58), úrok 184,24 €, úroky z omeškania 1,57 €, úrok z omeškania 5% ročne z nepriznanej časti istiny 187,98 € a v rovnakej sadzbe z nezaplatených úrokov 184,24 €, oboje od 18. februára 2016 do zaplatenia a napokon nezaplatené poplatky za poistenie 2,88 €. V čase začatia dovolacieho konania (2. júla 2018) súhrnná výška takéhoto plnenia predstavovala sumu 416,07 € [187,98 + 184,24 + 1,57 + 8,17 € ako úrok za pomernú časť roka 2016 (187,98 x 5% : 366 x 318) + 9,40 € ako úrok za ucelený rok 2017 + 4,71 € ako úrok za pomernú časť roka 2018 (187,98 x 5% : 365 x 183) + 8,00 € ako úrok z omeškania za pomernú časť roka 2016 (184,24 x 5% : 366 x 318) + 9,21 € ako úrok z omeškania za ucelený rok 2017 + 4,62 € ako úrok z omeškania za pomernú časť roka 2018 (184,24 x 5% : 365 x 183) + 2,88]. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (v júni 2016) bola 405 € (§ 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 279/2015 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2016). Odvolací súd teda rozhodoval dovolaním napádaným výrokom jeho rozsudku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (ktorým bola v rozhodnom čase suma 4.050 €) a v tejto konkrétnej veci dokonca ani dvojnásobok minimálnej mzdy (ktorým bola suma 810 €). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ C.s.p. vylúčená.

12. Najvyšší súd pritom pre úplnosť poznamenáva, že dovolanie proti výroku rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania nie je prípustné podľa § 420 C.s.p. (viď R 73/2018), ale ani podľa § 421 ods. 1 C.s.p. (kde ho vylučuje § 421 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 357 písm. m/ rovnakého zákona).

13. So zreteľom na práve uvedené najvyšší súd preto procesne neprípustné dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C.s.p. odmietol.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.